

De gevallen engelen

door: A. Ladrière

Satan en zijn engelen

Er zijn engelen die gevallen zijn, doordat zij tegen God opstonden. De trouw gebleven engelen echter worden “*de uitverkoren engelen*” (1 Tim. 5:21), of “*de heilige engelen*” genoemd (Luk. 9:26). Zij zijn dienende geesten, die tot dienst uitgezonden worden ter wille van hen die de behoudenis zullen beërven (Hebr. 1:14).

De gevallen en boze engelen, de demonen, doen de mensen kwaad. De Bijbel leert ons over deze onzichtbare wezens, die even werkelijk bestaan als de goede engelen. Ze worden ook overheden en machten genoemd omdat ze hun macht in verstand tonen, maar in verstand van de boosheid (Ef. 6:12; Kol. 2:15). Het is de grote list van Satan – hun hoofd – om de mensen te laten geloven dat hij en zijn engelen niet bestaan, en dat doet hij om de mensen makkelijker in zijn strikken te laten vallen. Velen hebben zich in dit ongeloof laten meeslepen, maar de geesten van de boosheid omringen ons en wij moeten ze bestrijden. Daartoe geeft God aan de Zijnen een volledige wapenrusting (Ef. 6:11-18), en wij hebben een Hoofd, de Heer Jezus. Als wij Hem volgen, zijn wij steeds overwinnaars.

Wat zegt de Bijbel over Satan en zijn engelen? Er is een speciale groep gevallen engelen, die reeds voorlopig gestraft is: “*Want als God engelen die gezondigd hadden niet gespaard, maar hen in de afgrond geworpen en overgeleverd heeft aan ketenen van donkerheid om tot het oordeel bewaard te worden*” (2 Petr. 2:4). “*En engelen die hun oorsprong niet bewaard, maar hun eigen woonplaats verlaten hebben, heeft Hij tot het oordeel van de grote dag met eeuwige boeien onder duisternis bewaard*” (Jud.:6).

Deze verzen vertellen ons dat deze engelen gezondigd hebben. “*De zonde is de wetteloosheid*” (1 Joh. 3:4), zegt Johannes. Dit is opstand tegen God, en de apostel voegt eraan toe: “*de duivel zondigt van het begin af*” (1 Joh. 3:8). Toen zij zondigden, hebben deze gevallen engelen hun oorspronkelijke toestand niet bewaard. Wat was hun oorspronkelijke staat? Zij waren zonen van God (Job 1:6), zij schitterden als morgensterren (Job 38:7). Hun glans verlichtte de hemel, hun woonplaats. Evenals de andere engelen waren zij dienstknechten van God. Zij hebben deze gezegende

plaats niet bewaard en in hun trots hebben zij zich verheven en zijn ongehoorzaam geworden.

Daardoor hebben zij hun eigenlijke woning, de hemel, de tegenwoordigheid van God verlaten, voor Wie zij niet wilden en konden bestaan. Zij wilden onafhankelijk van hun Schepper zijn en zijn ver van Hem verbannen. Het gevolg van hun val was verschrikkelijk. In plaats van morgensterren te zijn, kwamen ze in de duisternis terecht, beroofd van goddelijk licht. In plaats van gelukkig te zijn in het genot van de soeverein Goede, namelijk God, zijn ze overgeleverd aan het kwaad, aan de gedachten van het kwaad en dus ellendig. Gebonden met de ketenen van de duisternis in eeuwige banden om voor altijd in die treurige toestand te blijven, in de absolute onmogelijkheid om ooit hun oorspronkelijke toestand terug te krijgen.

Voor hen is geen heil of verlossing mogelijk. Zij zijn en zullen een geestelijke macht van boosheid blijven, die voortdurend tegenovergesteld staat aan God. Hun woning, vroeger de hemel, is nu de afgrond, een duistere plaats, waar geen enkele lichtstraal van troost of hoop doordringt. Zij wachten op een laatste en nog ergere straf, waarvoor zij sidderen en die ze zullen ontvangen bij het oordeel op de grote dag. Nu hebben ze nog een zeker uitstel, maar dat zal niet altijd duren.

De demonen, die zich hadden meester gemaakt van een man, bogen zich voor de Heer Jezus en riepen door de mond van de bezetene: “*Wat hebben wij met U te maken, Zoon van God? Bent U hier gekomen om ons voor de tijd te pijnigen?*” (Matt. 8:29; Luk. 8:31). En de Heer zal tot de bozen zeggen, als Hij de levenden zal oordelen: “*Gaat weg van Mij, vervloekten, in het eeuwige vuur dat voor de duivel en zijn engelen is bereid*” (Matt. 25:41). Dat is het lot dat alle gevallen engelen wacht in het oordeel van de grote dag.

Satan en zijn macht

Aan het hoofd van de trouwe engelen staat de aartsengel Michaël, maar aan het hoofd van de gevallen engelen staat iemand, die alle anderen overtreft in grootheid en boosheid. De Bijbel noemt hem de *satan* of de tegenstander, die zich verzet tegen God. De Schrift noemt hem ook de *duivel*, dat wil zeggen de

lasteraar; de *slang* vanwege zijn sluwheid en omdat hij zich van dit dier bediende om Eva te verleiden; de *oude slang* omdat hij vanaf het begin de mens tot het kwaad verleidde. Hij wordt ook de *draak* genoemd, als hij zich bedient van de machten van de wereld om kwaad te doen (Openb. 12:3, 7, 9; 2 Kor. 11:3; Gen. 3:1).

In Ezechiël 28:11-17 lezen wij in de profetie over de vorst van Tyrus, wat Satan was voor zijn val en wat de oorzaak was van zijn val. Hij was een “beschuttende cherub”, dus bestemd om te beschermen. Hij was volmaakt van gestalte en geen enkele kwaliteit ontbrak hem. Hij was vol wijsheid en volmaakt in schoonheid. Hij weerspiegelde de verschillende stralen van de heerlijkheid van God, voorgesteld door de edelstenen en door het goud (vgl. Ex. 28:17-20; Openb. 21:18-20). Hij was ermee bekleed en zijn plaats was Eden. Dit is een verrukkelijke plaats, het is de tuin van God. Deze hof bevindt zich niet op aarde, maar in de hemel. Daar genoot hij van de tegenwoordigheid van God. Zie Openbaring 2:7, waar het paradijs van God wordt genoemd in tegenstelling tot het aardse paradijs. De harmonieuze vreugde, voortgebracht door hemelse muziek omringde hem en vervulde hem op de dag dat hij geschapen werd. Want hij was slechts een schepsel, maar een *bijzonder* schepsel, versierd met uitmuntende gaven. Hij nam een verheven plaats in te midden van de andere engelen, gezaghebbers, overheden en machten. Hij was op de heilige berg van God.

Wat was de uitmuntendheid van dit schepsel groot: *“Onberispelijk waart gij in uw wandel, vanaf de dag dat gij geschapen werdt, totdat er onrecht in u werd gevonden”* (Ezech. 28:15). Zijn hart werd trots op de uitmuntendheid van zijn gaven en zijn schoonheid; hij verhief zich en zijn wijsheid werd tenietgedaan. Hoogmoedig geworden, heeft hij gezondigd (1 Tim. 3:6). Dat wil zeggen dat hij tegen God is opgestaan. Wat is daarvan het gevolg geweest? Nadat hij het goddelijk heiligdom had ontwijfd of verontreinigd, is hij neergeworpen van de hoge plaats die hij innam, van de berg van God. Hij is beroofd van zijn heerlijkheid en is de vorst van de duisternis geworden. In zijn ongehoorzaamheid en val sleepte hij andere engelen mee, die op hun beurt de overheden, machten en heersers van de duisternis zijn geworden (Ef. 6:12). Onder zijn bevel strijden deze tegen God (Openb. 12:7-8).

Satans macht is een vreselijke macht ten kwade, zijn grote verstand gebruikt hij alleen maar om plannen te smeden tegen God. Zijn oorspronkelijk goddelijke verstand is een verdorven wijsheid geworden, die listen uitdenkt om de mensen te verleiden. Geschapen om te beschermen, leeft hij nu alleen om te verwoesten; zoals zijn naam Apollyon of verderver zegt (Openb. 9:11; Joh. 10:10). Eerst was hij een engel van het licht, maar nu een engel van de duisternis. Hij kan zich echter vermommen als een engel van het licht om mensen te verleiden (2 Kor. 11:14). Wat een vreselijk wezen! Hij gaat altijd rond als een brullende leeuw, zoekende wie hij zal verslinden (1 Petr. 5:8). Hij is sterker dan wij, maar Christus is sterker dan hij. Christus heeft hem

overwonnen, en als we ons aan Christus hechten hebben wij niets te vrezen.

De val van Satan en zijn engelen, en de gevolgen ervan

Wanneer zijn hij en zijn engelen gevallen? De Bijbel vertelt ons het tijdstip niet. Maar wij weten dat het voor de schepping van de mens was, want zodra Adam en Eva in de hof geplaatst waren om die te bebouwen en te bewaren, drong de satan erbinen in de vorm van een slang. Hij verleidde er Eva, die haar man in ongehoorzaamheid meesleepte. Satan maakte zich meester van het hart van de mens en beheerste het door de begeerte. Vanaf dat ogenblik begint de geschiedenis van de satan in relatie met de aarde en de mensen die erop wonen, een geschiedenis waarin de Bijbel hem beschrijft als een machtig en vreselijk wezen vanwege zijn boosheid.

De aarde is de plaats waar hij zijn macht onophoudelijk uitoefent (Job 1:7; 2:2). Hij heeft nog steeds toegang tot de hemel om de mensen te beschuldigen. Na de zonde van Adam hebben Satan en zijn engelen het hele terrein dat aan de mens was onderworpen, in bezit genomen. Zij handelen voortdurend in min of meer openlijke opstand tegen God, verleiden de mensen, slepen ze mee in het kwaad en proberen steeds de genadige raadsbesluiten van God ten opzichte van de schuldige mens te verijdelen.

Satan zette Kaïn ertoe aan zijn broer te doden. Er wordt gezegd dat *“Kain uit de boze was en zijn broer dood sloeg”* (1 Joh. 3:12). Vanaf dat ogenblik zijn er twee soorten mensen op aarde, de kinderen van God en de kinderen van de duivel, elk met zijn eigen kenmerken. De kinderen van God worden gekenmerkt door gerechtigheid, vrede en liefde, en die van de boze door zonde, leugen en haat (1 Joh. 3:8, 10). De Heer zegt van de duivel dat hij *“een mensenmoordenaar is van het begin af”* en dat hij *“niet in de waarheid staat, omdat geen waarheid in hem is. Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij uit het zijne, omdat hij een leugenaar is en de vader ervan”* (Joh. 8:44).

Is dit niet iets om bang van te worden, om tot jezelf te moeten zeggen: Zolang ik geen kind van God ben, ben ik een kind van de duivel? Er is geen middenweg, men is of het één of het ander.

Satan is de tegenstander vanaf het begin

Satan heerst over de geesten van zijn slachtoffers en hij sleept mensen mee, ver van God, in de afgodendienst met de bijbehorende afschuwelijke en wrede praktijken (Rom. 1:17-25). De afgoden zijn volgens het getuigenis van de Schrift in wezen demonen: *“(…) maar dat wat de volken offeren, offeren zij aan de demonen en niet aan God”* (1 Kor. 10:20; zie ook Lev. 17:7; Deut. 32:16-17; Ps. 106:36-37). Satan wordt genoemd *“de overste van de macht der lucht, van de geest die nu*

werkt in de zonen van de ongehoorzaamheid” (Ef. 2:2-3). Hij werkt niet alleen in heidenen, maar zelfs in degenen die zich christenen *noemen*, maar niet door het geloof aan Christus *gehoorzaam* zijn, en dus zonen van de *ongehoorzaamheid* en kinderen van de toorn zijn. De wereld heeft onder aanvoering van de satan, de macht van de duisternis (Luk. 22:53), de Heer Jezus verworpen en aan het kruis genageld. Daarom wordt Satan ‘de overste van de wereld’ genoemd (Joh. 14:30). De wereld is in de greep van de boze. Dat is de verschrikkelijke toestand van allen die niet door Christus, de goede Herder, worden geleid.

We hebben al gezegd dat Satan, de tegenstander vanaf het begin, heeft geprobeerd zich te verzetten tegen de vervulling van Gods raadsbesluiten. Wat waren deze plannen? God wilde Zijn liefde en genade ten opzichte van de schuldige mens verheerlijken. Daartoe zond Hij Zijn Zoon als Mens naar deze aarde, om de duivel te overwinnen en zijn werken te verbreken (1 Joh. 3:8). Satan was erin geslaagd de eerste mens in de zonde te laten vallen en zo de heerlijke schepping van God te verwoesten en het hele zaad van Adam onder het oordeel van de dood te brengen. Want “(...) *door een mens is de zonde in de wereld gekomen en door de zonde de dood, en de dood is tot alle mensen doorgedaan, doordat allen gezondigd hebben*” (Rom. 5:12). Maar na het falen van Adam en Eva had God in de hof van Eden tegen de oude slang, de satan, gezegd dat het zaad van de vrouw – de toekomstige Verlosser – hem de kop zou vermorzelen. Vanaf dat ogenblik heeft Satan iedere gelegenheid aangegrepen om de vervulling van deze profetie te verhinderen.

Dat is de grote strijd van de tegenstander geweest tegen God, de Almachtige. Wij zien die strijd in elke fase van de gebeurtenissen in het Oude Testament. Onder invloed van de satan heeft de wereld van vóór de zondvloed zich ondanks goddelijke waarschuwingen overgegeven aan geweld en teugelloos bederf. God kon deze goddeloze wereld niet langer verdragen. Maar als Hij de mensen allemaal zou vernietigen, wat zou er dan terecht komen van de aankondiging van de Verlosser? Dan zou de satan de overwinning hebben behaald! Maar gelukkig was er één rechtschapen man, die genade vond in de ogen van Jahweh. Noach met zijn gezin werd gespaard en er begon een nieuwe wereld.

Maar nu verleidde de satan de mensen tot afgoderij, verwijdering van God en bevrediging van al hun hartstochten en begeerten. Waar zou in zo’n wereld de beloofde Verlosser geboren kunnen worden? God koos Zich een man, Abraham, om de vader te worden van het volk dat Zijn naam zou dragen te midden van de andere volken. Aan hen zijn de woorden van God toevertrouwd (Rom. 3:1-2). In de schoot van dit volk zou de aangekondigde Verlosser geboren worden, zoals aan Abraham was beloofd (Gen. 22:18, vgl. Gal. 3:16). Dit volk Israël werd in Egypte gevormd. Jakob was daar heengetrokken met zijn familie, onder de bescherming van Jozef. De zonen van Israël vermenigvuldigden zich daar aanzienlijk. Satan, die wist dat uit dit volk de Overwinnaar zou komen,

gebruikte de politieke bangheid van Farao om hem ertoe te brengen Israël te vernietigen en alle jongetjes te laten doden. Toen toonde God Zijn macht en voerde Hij ondanks het woeden van de vijand Zijn volk uit Egypte. Hij bracht het naar Kanaän, waar Hij het spaarde ondanks de vreselijke zonden die het bedreef.

Het volk begeerde een koning en na Saul gaf God een koning naar Zijn hart, David. Aan David werd een zoon beloofd, een nakomeling, wiens troon zou vast staan voor altijd (1 Kron. 17:11-14). In die linie zou de Messias worden geboren, de Koning van Israël, van wie alle profeten hebben gesproken (Luk. 1:31-33). Wat deed de satan toen? Hij bracht de boze koningin Atalja, de dochter van Izebel, ertoe de koninklijke familie van Juda om te brengen, zodat zij alléén zou kunnen regeren. Want als al het zaad van David omkwam, zou de belofte van God niet vervuld kunnen worden. Satan zou dan gewonnen hebben. Maar God bewaarde een telg uit de koninklijke familie. Joas, de kind-koning, werd door zijn tante Jehoseba uit handen van de moordnares gered. Zij verborg hem tot het ogenblik dat hij als koning erkend kon worden (2 Kon. 11:1-3).

Zowel Israël als Juda volgden het voorbeeld van hun koningen en onder invloed van de satan vervielen zij tot afgoderij. Toen er geen geneesmiddel meer was, werden zij weggevoerd in ballingschap. De koninklijke familie woonde in Babel, en zij verbleven daar als slaven van de koningen van dat land (Dan. 1:3). Hoe zouden nu de profetieën vervuld worden, die zeiden dat de Messias geboren moest worden te Betlehem (Mi. 5:2)? God neigde echter het hart van Kores, de koning van Perzië, de overwinnaar over Babel. Op zijn bevel keerden de ballingen terug naar hun land onder leiding van Zerubbabel, vorst van Juda, afstammeling van David (Ezra 1:8; 2:2; 3:8; Hag. 1:1; 1 Kron. 3:17-19; Matt. 1:12). De list van de boze was weer mislukt. Maar hij gaf het niet op en wilde weer een grote slag slaan. Hij spoorde Haman, een gunsteling van Ahasveros, de koning van Perzië, aan om alle Joden in het gehele koninkrijk te verdelgen (Est. 3:6). Daarbij hoorden ook de teruggekeerden in Judea. Maar God verijdelde het plan van Haman. Zo is ook dit werk van de satan tenietgedaan. Hij leed de ene nederlaag na de andere; en zo komen wij bij de tijd van Christus, het Zaad van de vrouw dat in de wereld gekomen is.

De Bijbel tekent de satan niet altijd als de *initiatiefnemer* van de gebeurtenissen, maar ziet er wel zijn hand in. In de tijd die in het verleden ligt, noemt het Woord van God wel enkele feiten waardoor de rol van de tegenstander duidelijk zichtbaar wordt en hij persoonlijk genoemd wordt. In Job is hij de aanklager van de aartsvader. God stond het de satan toe Job te slaan in zijn bezittingen, in zijn kinderen en in zijn lichaam, opdat hij tot het uiterste beproefd zou worden. Job bleef oprecht en de boosheid van de tegenstander werd verijdeld. Satan porde David aan om Israël te tellen. De trots van de koning was de aanleiding om te zien hoe talrijk het volk was waarover hij regeerde. Dat mishaagde God, die de koning strafte en de pest in

Israël zond. David verootmoedigde zich en ontving vergeving (1 Kron. 21).

In Zacharia zien wij hoe de satan het volk aanklaagde vanwege hun zonden (Israël werd vertegenwoordigd door de hogepriester Jozua met vuile kleren). Het is alsof de satan tegen God heeft gezegd: ‘Uw gerechtigheid vereist dat dit schuldige volk omkomt; hoe zal dan Uw belofte worden?’ Maar Gods genade verheft zich boven de beschuldigingen, en wie kan dan nog veroordelen? (Zach. 3:1-5; vgl. Jes. 50:8; Rom. 8:34).

Satans plannen worden telkens verijdeld

In het Oude Testament hebben Satan en zijn engelen min of meer in het verborgen gehandeld; hij wordt er maar drie of vier keer genoemd. Maar zodra de Zoon van God in de wereld verschijnt, treden de boze bedoelingen van de vijand en zijn machten duidelijk aan de dag. Hij lijkt al zijn krachten tegen God te bundelen door de mensen te onderdrukken. In de evangeliën is vaak sprake van bezetenen, mannen en vrouwen; de demonen hadden zich van hen meester gemaakt zowel naar lichaam en ziel en lieten hen verschrikkelijk lijden. Waarom deze boze invloeden in die tijd? Omdat er een nieuwe weldoende kracht op aarde was verschenen in de aanbedelijke Persoon van Christus, de Zoon van God. Hij is geopenbaard, “opdat Hij de werken van de duivel zou verbreken” (1 Joh. 3:8). Daarom bond de satan zijn sterkste strijd aan tegen de Heer Jezus.

Toen de Heiland in Betlehem geboren was en de hemelse legerscharen juichten van blijdschap, deed de satan een uiterste poging om het Kind te doden. Want hij herkende in Hem het Zaad van de vrouw, dat in de hof van Eden was aangekondigd en hem de kop zou vermorzelen (Gen. 3:15). In Openbaring 12 lezen wij dat een grote draak met zeven koppen en tien horens en op de koppen zeven diademen, vóór de vrouw stond die zou baren, om het Kind te verslinden zodra het geboren was. De draak is de oude slang, die genoemd wordt duivel en de satan (Openb. 12:9). De zeven koppen en de tien horens spreken ervan dat hij zich bedient van de burgerlijke macht en van het wereldlijke gezag om zijn plannen tegen God ten uitvoer te brengen. De vrouw is een beeld van Israël, het volk waaruit de Messias zou voortkomen. Het Kind is de Christus. Toen de Heer Jezus te Betlehem geboren was, kwamen de wijzen uit het Oosten in Jeruzalem en vroegen waar de Koning der Joden was. God had hun, in het vergelegen land, de geboorte aangekondigd. De boze en wrede Herodes – bang voor zijn positie en door de satan gedreven – liet toen alle kinderen in Betlehem en omstreken ombrengen. Hij meende in zijn dwaasheid de plannen van God, in de profetie beschreven, te kunnen dwarsbomen. Dat was het werk van de satan, van de grote draak. Maar God waakte over Zijn Zoon en verijdelde de bedoeling van Herodes en het plan van de duivel (zie Matt. 2:12-15).

Daarna probeerde de satan de Heer Jezus te verleiden. De Heilige Geest daalde neer op de Heer, nadat Hij door Johannes was gedoopt. Hij werd door de Geest geleid in de woestijn. Satan volgde Hem en hoopte Hem te kunnen verleiden en Hem te doen vallen, zoals bij Adam en Israël was gebeurd. Als hij de Heer Jezus ertoe had kunnen brengen om te twifelen aan God en Hem ongehoorzaam te zijn, als de Heer hoogmoedig was geworden en Zich voor hem had neergebogen, zou dat een grote overwinning zijn geweest voor de satan. Dan zou zijn kop niet zijn vermorzeld en zijn macht niet zijn vernietigd. Dan zou God onteerd zijn, de mensen zouden onder de macht van de boze zijn gebleven en niet gered kunnen worden. Maar de Heer Jezus was in alles heilig en volmaakt. Hij bleef onderworpen, afhankelijk en gehoorzaam aan God. Hij gaf niet toe aan de satan, maar verdreef hem door het woord van God, het zwaard van de Geest (Ef. 6:17). Op iedere aanval van de vijand antwoordde Hij: “*Er staat geschreven*”. De duivel moest beschaamd voor een tijd van Hem wijken (Luk. 4:13). Wat een voorbeeld voor ons! Laat het Woord van God in ons blijven, daardoor zullen wij de boze weerstaan en hem overwinnen (1 Joh. 2:14).

Na deze nederlaag was de satan niet ontmoedigd. Onze dierbare Heiland vervolgde Zijn gezegende weg op aarde, zoals Lukas later vertelt: “*Hij is het land doorgestaan, terwijl Hij goeddeed en allen gezond maakte die door de duivel waren overweldigd, want God was met Hem*” (Hand. 10:38). “*En er gingen van velen ook demonen uit, terwijl zij de woorden riepen: U bent de Zoon van God!*” (Luk. 4:41). En Matteüs schrijft dat men “*vele bezetenen tot Hem bracht, en Hij dreef de geesten uit met een woord en Hij genas alle lijdenden*” (Matt. 8:16). Kortom, Hij had de sterke overwonnen en gebonden; en Hij bevrijdde allen die de satan gevangen hield (Luk. 11:21-22).

De Heer Jezus toonde Zijn ontferming en Zijn macht aan allen die gekweld werden door boze geesten (Matt. 12:22; Mark. 5:1-20; 7:24-30; 9:17-29; Luk. 8:2; 13:10-17). Maar gedurende die tijd werkte de satan ook. De leiders van het Joodse volk haatten de Heer, omdat Hij hun gierigheid, huichelarij, trots en eigengerechtigheid aan de kaak stelde. Ze werden door de boze aangepord om Hem te doden (zie Joh. 8:31-47; Luk. 19:47; 20:19; 22:53). Hij legde in het hart van Judas de gedachte om zijn Meester te verraden: “*Satan nu kwam in Judas, Iskariot geheten*” (Luk. 22:3; Joh. 13:27).

Wat verschrikkelijk dat de satan zich zo van hem kon meester maken, iemand die drie jaar met de Heer had gewandeld! Het was omdat Judas een boze hartstocht, de liefde tot het geld, zijn hart had laten beheersen. Hij had de balsem, die Maria in haar liefde over de voeten van de Heer had uitgegoten, liever verkocht en het geld aan de armen willen geven. Maar, zo zegt de evangelist: “*Dit zei hij echter, niet omdat hij zich om de armen bekommerde, maar omdat hij een dief was en als degene die de beurs had, droeg wat erin werd gedaan*” (Joh. 12:5-6). In de boze begeerten van ons

hart vindt de satan ingang, als wij die niet oordelen. Laten wij op onze hoede zijn.

Satan leverde nog eens strijd met de Heer Jezus. Hij volgde Hem in Getsemane. De Heer onderging daar de voorsmaak van de verschrikkingen van de dood, die Hij moest ondergaan en waarvan de satan de macht had (Hebr. 2:14). Het lijden van het goddelijk oordeel over de zonde werd voor de aandacht van de Heer geplaatst en Zijn ziel werd zeer bedroefd tot de dood toe. Satan probeerde ervan te profiteren door de Heer af te houden van de voltoering van Zijn werk. Maar onze geliefde Heiland bad, was onderworpen en nam de bittere beker van het lijden uit de hand van de Vader aan (Matt. 26:36-46; Joh. 18:11). Weer was de satan verslagen. Toen zette hij de macht van de wereld aan het werk. Door hem gezonden, en geleid door Judas, maakten de soldaten zich van de Heer Jezus meester. Het sanhedrin veroordeelde Hem onrechtvaardig en leverde Hem over aan de Romeinse landvoogd, die Hem in strijd met zijn eigen geweten liet kruisigen.

Satan is een overwonnen vijand

Dat was het toppunt van de zonde van de mens en van het streven van de tegenstander. Satan leek te triomferen. Zijn tegenstander was dood, Hij was uit de weg geruimd. De overste van deze wereld had de Zoon van God laten verwerpen en ter dood laten brengen. Satan zal het echter niet winnen, hij heeft zijn eigen graf gegraven. Het plan van God wordt toch uitgevoerd! God had Zijn Zoon in de wereld gezonden om zondaars te redden. Door de dood van de Heer Jezus ging het woord in vervulling aangaande het Zaad van de vrouw, dat de kop van de slang zou vermorzelen, terwijl de slang Zijn hiel zou vermorzelen (Gen. 3:15). Uit de dood van de Heer stroomt licht, leven, vrede en heil voor de zondige mens. De macht van de duivel is verbroken en dat blijkt uit de opstanding van Christus, Zijn hemelvaart en Zijn positie aan de rechterhand van God: *“Opdat Hij door de dood te niet zou doen hem die de macht over de dood had, dat is de duivel”* (Hebr. 2:14). *“En Hij heeft de overheden en de machten ontwapend en openlijk tentoongesteld en door het kruis over hen getriomfeerd”* (Kol. 2:15). *“Opgevaren naar de hoge heeft Hij de gevangenschap gevangen genomen”* (Ef. 4:8).

De satan die zondaars gevangen hield, is dus zelf gevangengenomen. Christus, onze machtige Heiland, heeft de tegenstander op het kruis overwonnen. Maar de vijand van God oefent nog altijd een schadelijke macht uit. Hij is nog niet gebonden en opgesloten in de afgrond. Hij is nog niet geworpen in de poel van vuur en zwavel – wat tot in eeuwigheid zijn einde zal zijn (Openb. 20:1-3; 20:10). Het is nu nog steeds de tijd waarin de mens wordt *verzocht* door de boze, en God laat hem toe zo te handelen. De wereld, die de Heer Jezus heeft verworpen, staat onder zijn macht. Satan is het hoofd van de wereld en hij leidt die (Joh. 16:11).

Hij is *“de geest die nu werkt in de zonen van de ongehoorzaamheid”* (Ef. 2:2).

De treurige toestand van de wereld en van hen die Christus niet toebehoren, wordt treffend getekend door de volgende uitspraak: *“de hele wereld ligt in het boze”* (1 Joh. 5:19). De boze houdt de mensen in zijn greep; ze zijn van nature in zijn macht (Hand. 26:18). Allen die de zonde doen en die slaven van de zonde zijn, worden *“kinderen van de duivel”* genoemd (1 Joh. 3:8,10). Wat een verschrikkelijke toestand! Kinderen van de duivel zijn door hem geketend als gevangenen, die hij meesleept naar het verderf. Dit zou eenieder die niet bekeerd is, moeten laten beven. Er is geen middenweg. Men is óf een kind van God, óf een kind van de duivel.

God zij echter dank, de Heiland heeft de satan overwonnen! Ieder die in Hem gelooft, is bevrijd uit de macht van de boze. Zo iemand is bekeerd *“van de duisternis tot het licht, en van de macht van satan tot God”* (Hand. 26:18). De Vader heeft ons verlost uit de macht van de duisternis en overgebracht in het koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde (Kol. 1:13). Wat een blijde verandering: verlost te zijn van de macht van hem die niets anders zoekt dan ons kwaad, die ons naar de hel zou willen meeslepen; en geplaatst te zijn onder de gelukkige heerschappij van de Heer die ons liefheeft en Zijn leven voor ons heeft overgegeven.

Maar de boze doet allerlei pogingen om de mensen in zijn greep te houden. Als het Woord van God wordt gepredikt, dat in het hart moet ontkiemen en het zaad van het nieuwe leven is, en de hoorders zijn onverschillig en onoplettend – zoals een rotsachtige bodem waarin het zaad niet doordringt – dan komt de duivel, die altijd op de loer ligt, en hij neemt het woord uit hun hart weg, opdat zij niet zouden geloven en behouden worden (Luk. 8:11-12). Maar als iemand in de Heer Jezus gelooft, behoort hij Hem toe. Hij is ontkomen uit de strik van de duivel en kan rusten in de armen van de Heer Jezus. Hij geeft ons het eeuwig leven en alle inspanningen van de vijand kunnen ons niet rukken uit Zijn machtige hand of scheiden van Zijn liefde (Rom. 8:35-36).

Overwonnen maar nog steeds actief

Maar de boze is altijd actief en handelt tegengesteld aan Christus. Hij probeert ons op allerlei manieren te schaden. Vroeger wekte hij de haat van de wereld op tegen de kinderen van God – en dat is nog steeds zo op vele plaatsen in deze tijd. Hij verwekt vervolging om hen te doden, te ontmoedigen of hen zover te brengen dat zij Christus verloochenen (Openb. 2:10). Hij is een *“brullende leeuw, op zoek wie hij zou kunnen verslinden”* (1 Petr. 5:8). Hij veroorzaakt tegenstand tegen de prediking van het evangelie, door de dienstknechten van God te hinderen (Hand. 13:8-10; 1 Thess. 2:18). En als hij zich niet bedient van geweld door ongelovigen, die hij aanvuurt en leidt, neemt hij zijn toevlucht tot allerlei listen om de gelovigen te

verleiden en hen in verderf en dwaling te storten, om hen ongelukkig te maken en Christus oneer aan te doen.

De satan had het hart van Ananias vervuld om hem te laten liegen tegen de Heilige Geest (Hand. 5:3). Hij vermomde zich als een engel van het licht en door valse profeten probeerde hij dwalingen onder de christenen in te voeren (2 Kor. 11:13-15). Hij legt valstrikken voor onze trots en gebruikt de begeerten van ons hart (1 Tim. 3:6, 7; 1 Joh. 2:15-16). Wat een vreselijke vijand! Hij is sterker dan wij; hij heeft een uitgebreide kennis. Hij is een sterke macht om kwaad te doen. Hoe kunnen wij aan hem ontkomen? Geloofd zij de Heer! Als wij Hem toebehoren, woont *Zijn Geest* in ons: *“U bent uit God, kinderen, en hebt hen overwonnen, omdat Hij die in u is, groter is dan hij die in de wereld is”* (1 Joh. 4:4).

Door de Heer Jezus zijn wij overwinnaars over de boze. Maar wij worden vermaand om te waken en te bidden en ons niet te laten overvallen door enige begeerte of door enige dwaling: *“Onderwerpt u dan aan God. Weerstaat echter de duivel en hij zal van u vluchten. Nadert tot God en Hij zal tot u naderen”* (Jak. 4:7-8). *“Weerstaat hem, standvastig in het geloof”* (1 Petr. 5:9). God heeft ons alle benodigde wapens gegeven om tegen deze machtige vijand stand te houden: *“Overigens, sterkt u in de Heer en in de kracht van zijn sterkte”* (Ef. 6:10).

Satan heeft de macht van de Heer Jezus ondervonden. De Heer heeft hem overwonnen in de woestijn, op het kruis en in het graf, want door de dood heeft Hij tenietgedaan *“hem die de macht over de dood had, dat is de duivel”* (Hebr. 2:14). Ondanks alle inspanningen van de duivel heeft Christus over hem getriomfeerd, en Hij is gaan zitten aan de rechterhand van God. Hij is onze kracht. Om zich van een wapen te kunnen bedienen, is *kracht* nodig; wij krijgen die van Christus en zo kunnen wij de hele wapenrusting van God aandoen *“om te kunnen standhouden tegen de listen van de duivel”* (Ef. 6:10-18). Maar laten wij nooit vergeten dat wij te maken hebben met een vreselijke vijand, die ons geen ogenblik rust gunt. Daarom moeten wij waken en bidden! Spoedig zullen wij bij de Heer zijn in het Vaderhuis, waar de satan geen toegang heeft. De strijd is dan beëindigd, wij zullen de rust genieten en de kroon der heerlijkheid ontvangen, die bestemd is voor de overwinnaars. Wij zullen deel hebben aan de volle overwinning van de Heer Jezus. Satan zal onder onze voeten verpletterd worden, en dat zal *spoedig* gebeuren (Rom. 16:20).

Satans einde

Laten wij nu nog bezien wat de werkzaamheid van de satan zal zijn in de eindtijd, wanneer de heiligen al bij de Heer zijn, en ook wat zijn *einde* zal zijn. Wanneer de gelovigen in de hemel zijn opgenomen en de ongelovigen – degenen die God niet kennen en die het evangelie van onze Heer Jezus niet gehoorzamen (zie 2

Thess. 1:8) – op aarde achterblijven, zullen er vreselijke tijden aanbreken. De mensen die de liefde tot de waarheid niet hebben aangenomen om behouden te worden, worden overgegeven aan een werking van de dwaling en aan het bedrog van de ongerechtigheid (2 Thess. 2:9-12). Satan zal hen steeds verder drijven in het kwaad, maar toch zullen zij hem volgen. Ondanks de oordelen van God, die over hen losbarsten ter waarschuwing, zullen zij zich niet bekeren (Openb. 9:20-21).

Satan en zijn engelen hebben nu nog toegang in de hemelse gewesten, niet om er te genieten, maar om de getrouwen aan te klagen (Job 1; Ef. 6:12; Luk. 10:18). Maar er zal een grote oorlog plaatshebben in de hemel: de aartsengel Michaël en zijn engelen zullen strijden tegen de satan en zijn engelen. Satan wil zijn plaats van macht en gezag wel behouden, maar hij zal overwonnen worden en op de aarde geworpen worden. Hij en zijn engelen zullen nooit meer hun plaats in de hemel terugkrijgen. Dan staat er: *“Wee de aarde en de zee, want de duivel is tot u neergekomen met grote grimmigheid, daar hij weet dat hij weinig tijd heeft”* (Openb. 12:7-12). Op de aarde zal hij twee dingen doen: (1) de mensen verleiden en meeslepen in een openlijke opstand tegen God, want hij verleidt de hele aarde; (2) ook vervolgt hij de heiligen die nog op aarde wonen.

Deze heiligen zijn niet dezelfde als zij die in de huidige tijd gered worden uit alle volken, want in de Gemeente is er geen Jood of Griek, of andere onderscheiding, maar *Christus* is alles en in allen (Kol. 3:11). Maar in de tijd waarover we nu spreken, zal er een Joods overblijfsel zijn dat trouw is en de verlossing verwacht. Dit overblijfsel zal onder de volken het getuigenis van Gods Woord uitdragen. Tegen deze getrouwen zal de woede van de satan gericht zijn: *“En de draak werd toornig op de vrouw en hij ging weg om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht, hen die de geboden van God bewaren en het getuigenis van Jezus hebben”* (Openb. 12:17). Ook onder de volken zullen er velen tot bekering komen door de prediking van zendelingen van dit gelovig overblijfsel, die het evangelie van het Koninkrijk zullen verkondigen. Ook zij zullen vervolgd worden.

De duivel zal twee werktuigen hebben, die zijn boze plannen uitvoeren. Deze twee zullen met koninklijke macht bekleed zijn en ze worden voorgesteld als twee ‘beesten’. Aan de ene, de machtige keizer van het Westen, geeft de draak *“zijn macht en zijn troon en groot gezag”*. Hij opent zijn mond om grote dingen en lasteringen tegen God te spreken. Hem zal gegeven worden oorlog voeren tegen de heiligen en hen te overwinnen; en hem werd gezag gegeven over elk geslacht en volk en taal en natie. Het andere instrument is de antichrist, de valse profeet, de mens der zonde, die zich zal uitgeven voor de Christus in Judea. Hij zal het gezag van het eerste beest uitoefenen en met hem samenwerken in zijn duivelse listen. Hij zal grote wonderen doen, waardoor hij de mensen verleidt. Hij brengt hen ertoe het beeld van het eerste beest te

aanbidden en laat degenen die deze daad van afgoderij weigeren, ter dood brengen ⁱ (Openb. 13:12-14; 2 Thess. 2:4-10).

Daarna zullen de draak, het beest en de valse profeet drie onreine geesten, bekleed met duivelse macht om wonderen te doen, naar de koningen van de aarde zenden om hen te verzamelen tot de oorlog tegen God, de Almachtige (Openb. 16:13-14). Wat een dwaasheid en brutaliteit, maar dat is de macht van de satan over diegenen die de waarheid verwerpen! Daarna zien wij de koningen van de aarde en hun legers, geleid door het beest en de valse profeet, maar bezield door de satan, strijd voeren tegen de Heer, die neerdaalt uit de hemel met Zijn grote macht. Hij vernietigt deze koningen en hun legers. Het beest en de valse profeet worden levend geworpen in de poel van vuur en de satan wordt door een engel gegrepen, gebonden en in de afgrond geworpen – zijn verblijfplaats gedurende duizend jaar. (Openb. 19:19-20:3). Tijdens de duizend jaar zal hij zijn macht niet kunnen uitoefenen. De aarde verkeert dan onder het blijde en rechtvaardige bestuur van de Vrededorst; ze is bevrijd van de tegenwoordigheid van deze kwade macht. Maar na de duizend jaar zal de satan weer worden losgelaten om de mens voor de laatste maal op de proef te stellen. Zijn lange

gevangenschap zal hem niet veranderd hebben. Hij zal nog steeds de verleider zijn en de vader van de leugen. Hij zal zijn gevangenis alleen maar verlaten om de mensen te verleiden. Mensen die zich geveinsd aan Christus hadden onderworpen (Ps. 18:44), zullen niet veranderd zijn door de zegeningen waarvan ze genoten hebben onder de regering van de Heer. Zij zullen luisteren naar de verleidingen van de satan en zich verzamelen om strijd te voeren tegen de heiligen en tegen God Zelf. Er zal dan vuur van de hemel neerdalen om hen te verteren. Voor de satan, de tegenstander, is de tijd dan voorbij, zijn geschiedenis is afgelopen. De overwinning van Christus is volledig. Satan wordt geworpen in de poel van vuur en zwavel. Hier komt hij niet meer uit. Daar is hij bij het beest en de valse profeet en helaas... in dit vuur, dat bereid is voor de duivel en zijn engelen, zullen ook allen geworpen worden, die liever naar zijn stem wilden luisteren dan naar de stem van God (Openb. 20:10-15).

Wat een geluk de Heer toe te behoren en te ontkomen aan zo'n verschrikkelijk einde, te leven onder Zijn vleugels, veilig voor de listen van de boze.

Oorsprong: *Le Messager Evangélique* 1937-199

Titel: *Les anges mauvais*

© Oude Sporen 2007

ⁱ In de eerste tijd van het christendom, wilde men de christenen dwingen wierook te branden voor de standbeelden van de Romeinse keizer. Allen die weigerden werden ter dood gebracht of overgeleverd aan de wilde dieren.